

Poznań, 13 marca 2009 r.

PREZES**URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

Nr OPO-4211-2(3)/2009/738/VIII/ED

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524 oraz z 2008 r. Nr 229, poz. 1539)

po rozpatrzeniu wniosku

zawartego w piśmie z 20 lutego 2009 r. uzupełnionego pismem z 11 marca 2009 r.

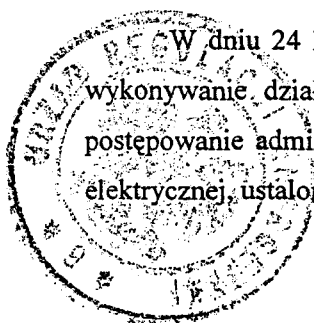
Zakładów Azotowych Anwil Spółka Akcyjna**z siedzibą we Włocławku,**

posiadających numer identyfikacji podatkowej (NIP): 888-000-49-38,

zwanych w dalszej części decyzji „Przedsiębiorstwem”

postanawiam

zatwierdzić ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji, na okres 12 miesięcy kalendarzowych od dnia wprowadzenia taryfy do stosowania.

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2009 r., na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego koncesję na wykonywanie działalności w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na dystrybucję energii elektrycznej ustala taryfę dla usług dystrybucji energii elektrycznej oraz proponuje okres jej obowiązywania. Przedłożona taryfa podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o ile jest zgodna z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 ustawy – Prawo energetyczne.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonej dokumentacji ustalono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45 ustawy - Prawo energetyczne oraz przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2007 r. Nr 128, poz. 895 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym”. Przedsiębiorstwo w proponowanej taryfie uwzględniło również przepisy ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), która weszła w życie od 1 marca 2009 r.

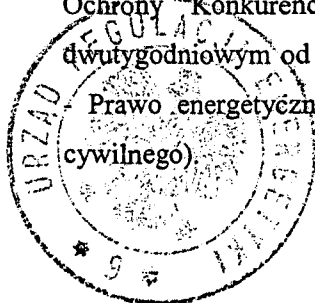
Ustalone przez Przedsiębiorstwo w taryfie stawki opłat zostały skalkulowane na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności zaplanowanych na rok obowiązywania taryfy. Podstawą do określenia wielkości kosztów planowanych były koszty związane z działalnością koncesjonowaną, poniesione przez Przedsiębiorstwo w okresie sprawozdawczym.

Załączona do niniejszej decyzji taryfa dla energii elektrycznej nie zawiera stawek opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia taryfowego, gdyż w okresie obowiązywania taryfy Przedsiębiorstwo nie przewiduje występowania odbiorców z wnioskami o przyłączenie do sieci i konieczności zawierania stosownych umów. Jednocześnie, w przypadku gdyby odbiorcy wystąpili z wnioskiem o przyłączenie, Przedsiębiorstwo zobowiązało się wystąpić do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o korektę swojej taryfy w tym zakresie, co zostało potwierdzone odpowiednim zapisem w taryfie.

W tym stanie rzeczy orzekłem jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).

2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo o zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego). **Odwołanie należy przesłać na adres Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki, 61 – 569 Poznań, ul. Wierzbicice 1.**
3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna”.
4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Poznaniu

Irena Gruska

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości 10 zł
w dniu 20 lutego 2009 r.
na rachunek 54 1030 1508 0000 0005 5003 6045
Ewa Demuth, główny specjalista

Otrzymuje:

Zakłady Azotowe Anwil Spółka Akcyjna
ul. Toruńska 222, 87-805 Włocławek

Zakłady Azotowe Anwil Spółka Akcyjna
ul. Toruńska 222, 87 - 805 Włocławek

NINIEJSZA TARYFA STANOWI

ZAŁĄCZNIK

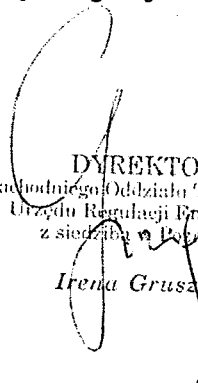
DO DECYZJI PREZESA URE

z 13 marca 2009 r.

nr OPO-4211-2(3)/2009/738/VIII/ED

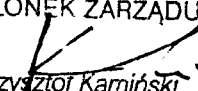
Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Poznaniu
Irena Grusaka

**TARYFA
DLA USŁUG DYSTRYBUCJI
ENERGII ELEKTRYCZNEJ**

CZŁONEK ZARZĄDU

Krzysztof Kamiński

CZŁONEK ZARZĄDU

Remigiusz Paszkiewicz

Włocławek, 2009 r.

Spis treści

1. Informacje ogólne
2. Definicje
3. Ogólne zasady rozliczeń za świadczone usługi dystrybucji
 - 3.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych
 - 3.2. Zasady rozliczania za usługi dystrybucji
 - 3.3. Zasady korygowania wystawionych faktur
 - 3.4. Wznowienie dostarczania energii elektrycznej
4. Szczegółowe zasady rozliczeń za usługi dystrybucji
 - 4.1. Opłaty za świadczone usługi dystrybucji
 - 4.2. Moc umowna
 - 4.3. Zasady ustalania opłat dla odbiorców za ponadumowny pobór energii biernej
 - 4.4. Pewność zasilania odbiorców
5. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii elektrycznej
6. Opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej
7. Zasady ustalania opłat za przyłączenie podmiotów do sieci
8. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy
9. Tabele stawek opłat za usługi dystrybucji
 - 9.1. Tabela stawek opłat za usługi dystrybucji dla grup taryfowych B1, C1, C2,
 - 9.2. Tabela stawek opłat za usługi dystrybucji dla grupy taryfowej B3.

1. Informacje ogólne

- 1.1. Niniejsza taryfa ustalona została przez przedsiębiorstwo energetyczne - Zakłady Azotowe Anwil Spółka Akcyjna, ul. Toruńska 222, 87 - 800 Włocławek, zwane dalej „przedsiębiorstwem energetycznym” i obowiązuje odbiorców przyłączonych do sieci, w tym operatorów systemów dystrybucyjnych, którzy nie posiadają miejsc dostarczania energii elektrycznej z sieci przesyłowej i podmioty, stosownie do zakresu świadczonych usług i zawartych umów oraz w zakresie nielegalnego poboru energii elektrycznej.
- 1.2. Taryfa określa:
 - a) grupy taryfowe i szczegółowe kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
 - b) stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji, a także warunki ich stosowania;
 - c) stawki opłat abonamentowych, a także warunki ich stosowania;
 - d) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
 - e) opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy;
 - f) sposób ustalania opłat za:
 - ponadumowny pobór energii biernej;
 - przekroczenia mocy umownej;
 - nielegalny pobór energii elektrycznej.
- 1.3. Taryfa uwzględnia postanowienia:
 - a) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, ze zm.), zwanej dalej „ustawą”,
 - b) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem systemowym”,
 - c) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2007 r. Nr 128, poz. 895 ze zm.), zwanego dalej rozporządzeniem taryfowym”,
 - d) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 130, poz. 905 ze zm.) zwanej dalej „ustawą o KDT”,
 - e) komunikatu Prezesa URE nr 27/2008 z dnia 10 września 2008 r. w sprawie wyjaśnienia wątpliwości związanych ze sposobem naliczania opłaty przejściowej w rozliczeniach tej opłaty z odbiorcami energii elektrycznej,
 - f) komunikatu Prezesa URE Nr 37/2008 z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie stawek opłaty przejściowej na rok 2009.
- 1.4. Stawki opłat zawarte w taryfie, zostały ustalone dla parametrów jakościowych energii elektrycznej określonych w rozporządzeniu systemowym.
- 1.5. Ustalone w taryfie stawki opłat nie zawierają podatku od towarów i usług (VAT). W odniesieniu do nich podatek VAT nalicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- 1.6. Przedsiębiorstwo energetyczne świadczące odbiorcom przyłączonym do sieci przedsiębiorstwa energetycznego usługę kompleksową, przyjmuje do rozliczeń z odbiorcą stawki opłat oraz warunki ich stosowania wynikające z niniejszej taryfy.
- 1.7. Przedsiębiorstwo energetyczne pobiera od wytwórcy opłatę wynikającą ze stawki jakościowej, zgodnie z § 29 ust. 4 rozporządzenia taryfowego.

2. Definicje

Stosowane w taryfie pojęcia są zgodne z definicjami określonymi w ustawie, ustawie o KDT, oraz rozporządzeniu taryfowym i systemowym.

Ponadto w taryfie używa się następujących pojęć:

- 2.1. **Zabezpieczenie przedlicznikowe** - najbliższe zabezpieczenie przed układem pomiarowo - rozliczeniowym, licząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych (plombowane przez przedsiębiorstwo energetyczne).
- 2.2. **Usługa dystrybucji** - należy przez to rozumieć usługę, świadczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne obejmującą:
 - a) dystrybucję energii elektrycznej,
 - b) utrzymywanie ciągłości i niezawodności dostaw energii elektrycznej.
- 2.3. **Okres rozliczeniowy** - okres pomiędzy dwoma kolejnymi rozliczeniowymi odczytami wskazań urządzeń do pomiaru mocy i energii elektrycznej.
- 2.4. **Napięcie wysokie (WN)** - napięcie znamionowe 110 kV.
- 2.5. **Napięcie średnie (SN)** - napięcie znamionowe wyższe niż 1 kV i niższe niż 110 kV.
- 2.6. **Napięcie niskie (nN)** - napięcie znamionowe nie wyższe niż 1 kV.
- 2.7. **Grupa taryfowa** - należy przez to rozumieć grupę odbiorców kupujących energię elektryczną lub korzystających z usługi dystrybucji albo usługi kompleksowej, dla których stosuje się jeden zestaw cen lub stawek opłat i warunków ich stosowania.
- 2.8. **Taryfa** - należy przez to rozumieć zbiór stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowany przez przedsiębiorstwo energetyczne i wprowadzany jako obowiązujący dla określonych w nim odbiorców w trybie określonym ustawą.
- 2.9. **Odbiorca** – należy przez to rozumieć każdego, kto otrzymuje lub pobiera energię elektryczną na podstawie umowy o świadczenie usługi dystrybucji lub umowy kompleksowej.
- 2.10. **Ciąg zasilania** - zespół elementów sieciowych przedsiębiorstwa energetycznego (linii, rozdzielnic stacyjnych, transformatorów) oraz zespół elementów sieciowych systemu dystrybucyjnego (o ile ma on zastosowanie), w normalnym układzie pracy, poprzez które energia elektryczna dostarczana jest do urządzeń elektroenergetycznych odbiorcy, Żaden element jednego ciągu zasilania, z wyłączeniem układu samoczynnego załączenia rezerwy oraz łączników sprzęgłowych nie może wchodzić w skład drugiego i dalszych ciągów zasilania.

Ciąg zasilania powinien obejmować co najmniej:

 - a) sieć na napięciu zasilania urządzeń elektroenergetycznych odbiorcy,
 - b) stację redukcyjną napięcia zasilającą tę sieć,
 - c) sieć wyższego poziomu napięcia, do której przyłączone są stacje redukcyjne.

3. Ogólne zasady rozliczeń za świadczone usługi dystrybucji

3.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych

- 3.1.1. Odbiorcy za świadczone usługi dystrybucji rozliczani są według stawek opłat właściwych dla grup taryfowych. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest według kryteriów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego.
- 3.1.2. Ustala się następujący sposób konstrukcji oznaczeń grup taryfowych w oparciu o kryteria, o których mowa w pkt 3.1.1.:
 - a) grupa taryfowa B1 - odbiorcy przyłączeni bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lecz niższym niż 110 kV, wyposażeni

- w układy pomiarowo-rozliczeniowe umożliwiające rozliczanie usługi dystrybucji energii elektrycznej jednostrefowo,
- b) grupa taryfowa B3 - odbiorcy przyłączeni bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lecz niższym niż 110 kV, wyposażeni w układy pomiarowo-rozliczeniowe umożliwiające rozliczanie usługi dystrybucji energii elektrycznej dla trzech okresów doby i dwóch okresów roku,
 - c) grupa taryfowa C1 - odbiorcy przyłączeni bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz mocy przyłączeniowej nie większej niż 40 kW i prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego nie większym niż 63A,
 - d) grupa taryfowa C2 - odbiorcy przyłączeni bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz o mocy przyłączeniowej większej niż 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym niż 63A.
- 3.1.3. W oparciu o zasady podziału odbiorców określone w punkcie 3.1.2. ustala się następujące grupy taryfowe:
- a) dla odbiorców zasilanych z sieci SN – B1, B3,
 - b) dla odbiorców zasilanych z sieci nN – C1, C2.
- 3.1.4. Stosowane przez przedsiębiorstwo energetyczne układy pomiarowo - rozliczeniowe pozwalają na rozliczanie dostarczanej energii elektrycznej do wyodrębnionych grup taryfowych B1, C1 i C2 według jednej strefy czasowej. Dla grupy B3 rozliczanie dostaw energii elektrycznej jest dokonywane w trzech strefach czasowych w dwóch okresach roku.
- 3.1.5. W przypadku gdy odbiorca, zgodnie z przyjętą zasadą kwalifikacji odbiorców, może być zaliczony do więcej niż jednej grupy taryfowej ma prawo wyboru jednej spośród tych grup. Wybrana przez odbiorcę grupa taryfowa obowiązuje co najmniej 12 miesięcy. Warunki zmiany grupy taryfowej określa umowa o świadczenie usługi dystrybucji lub umowa kompleksowa.
- 3.1.6. Odbiorca pobierający energię elektryczną z więcej niż jednego miejsca dostarczania na tym samym poziomie napięcia w sytuacji, gdy służą one do zasilania jednego zespołu urządzeń, wybiera grupę taryfową jednakową dla wszystkich miejsc dostarczania.
- 3.1.7. Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami zasilanymi z sieci średniego napięcia według grupy taryfowej B3 przedstawia poniższa tabela.

Nr strefy	Strefa doby	Pora roku	
		Lato (1 kwietnia – 30 września)	Zima (1 października – 31 marca)
1.	Szczyt przedpołudniowy	7 ⁰⁰ – 13 ⁰⁰	7 ⁰⁰ – 13 ⁰⁰
2.	Szczyt popołudniowy	19 ⁰⁰ – 22 ⁰⁰	16 ⁰⁰ – 21 ⁰⁰
3.	Pozostałe godziny doby*	13 ⁰⁰ – 19 ⁰⁰ 22 ⁰⁰ – 7 ⁰⁰	13 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰ 21 ⁰⁰ – 7 ⁰⁰

*Jeżeli rozliczeniowe urządzenia pomiarowe na to pozwalają, soboty, niedziele i dni ustawowo wolne od pracy są zaliczane całodobowo do strefy trzeciej jako pozostałe godziny doby.

3.2. Zasady rozliczania za usługi dystrybucji

- 3.2.1. Rozliczenia za świadczone usługi dystrybucji przeprowadza się w okresach jednomiesięcznych dla wszystkich grup odbiorców.
- 3.2.1. Rozliczenia za świadczone usługi dystrybucji dokonuje się na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego zainstalowanego dla miejsca dostarczania energii

elektrycznej, określonego w umowie o świadczenie usługi dystrybucji lub umowie kompleksowej.

3.3. Zasady korygowania wystawionych faktur

W przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, które spowodowały zawyżenie należności za pobraną energię elektryczną, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur na zasadach określonych w § 34, 35 i 36 rozporządzenia taryfowego.

3.4. Wznowienie dostarczania energii elektrycznej

3.4.1. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do bezzwłocznego wznowienia dostarczania energii elektrycznej, wstrzymanego z powodów, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy, jeżeli ustana przyczyny uzasadniające wstrzymanie jej dostarczania.

3.4.2. Za wznowienie dostarczania energii elektrycznej, po wstrzymaniu jej dostawy z przyczyn, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy, pobiera się opłatę w wysokości:

- a) na niskim napięciu (nN) – 71,74 zł,
- b) na średnim napięciu (SN) – 107,61 zł.

4. Szczegółowe zasady rozliczeń za usługi dystrybucji

4.1. Opłaty za świadczone usługi dystrybucji

4.1.1. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dla danego poziomu napięć znamionowych, oblicza się według następującego wzoru:

$$O_{poi} = S_{SVn} \cdot P_i + \sum_{k=1}^r S_{ZVnk} \cdot E_{pi} + S_{oSJ} \cdot E_{ok} + S_{op} \cdot P_i + O_a$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_{poi} - opłata za usługi dystrybucji energii elektrycznej dla danego odbiorcy, [w zł];
- S_{SVn} - składnik stały stawki sieciowej, [w zł/kW mocy umownej];
- S_{op} - stawka opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o KDT, [w zł/kW];
- P_i - moc umowna z uwzględnieniem współczynników korygujących określonych w umowie danego odbiorcy, [w kW];
- S_{ZVnk} - składnik zmienny stawki sieciowej dla strefy czasowej „k”, [w zł/MWh];
- E_{pi} - ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez danego odbiorcę, dla strefy czasowej „k”, [w MWh w okresie rozliczeniowym ustalonym w taryfie];
- S_{oSJ} - stawka jakościowa, [w zł/MWh];
- E_{ok} - ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę oraz innych odbiorców przyłączonych do jego sieci korzystających z krajowego systemu elektroenergetycznego, [w MWh];
- O_a - opłata abonamentowa, o której mowa w pkt 4.1.6. i 4.1.7., [w zł/];
- r - ilość rozliczeniowych stref czasowych (1 lub 3)

4.1.2. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej stanowi iloczyn mocy umownej P_i , o której mowa w pkt 4.1.1. i składnika S_{SVn} .

4.1.3. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze stawki opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o KDT, stanowi iloczyn mocy umownej P_i , o której mowa w pkt 4.1.1. i stawki S_{op} .

- 4.1.4. Opłatę za usługę dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i stawki opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o KDT pobiera się proporcjonalnie do czasu realizacji usługi dystrybucyjnej w okresie rozliczeniowym.
- 4.1.5. Opłatę za usługi dystrybucji w części zmiennej oblicza się jako sumę iloczynów:
- a) składnika zmiennego stawki sieciowej określonego dla danej grupy taryfowej i ilości energii elektrycznej pobranej z sieci przez danego odbiorcę,
 - b) stawki jakościowej i ilości energii elektrycznej zużytej przez tego odbiorcę oraz innych odbiorców przyłączonych do jego sieci, korzystających z krajowego systemu energetycznego.
- 4.1.6. Za prowadzoną przez przedsiębiorstwo energetyczne obsługę odbiorców związaną z odczytywaniem układów pomiarowo – rozliczeniowych i ich kontrolą, przedsiębiorstwo energetyczne pobiera miesięczną opłatę abonamentową. Stawka opłaty abonamentowej skalkulowana została w przeliczeniu na odbiorcę.
- 4.1.7. Opłata abonamentowa pobierana jest w pełnej wysokości, niezależnie od dnia miesiąca, w którym nastąpiło zawarcie lub rozwiązanie umowy o świadczenie usługi dystrybucji lub umowy kompleksowej.

4.2. Moc umowna

- 4.2.1. Moc umowna i warunki wprowadzania jej zmian są określone w umowie o świadczenie usługi dystrybucji lub umowie kompleksowej.
- 4.2.2. Moc umowna jest zamawiana dla każdego miejsca dostarczania w jednakowej wielkości na wszystkie miesiące roku. Dopuszcza się za zgodą przedsiębiorstwa energetycznego zamawianie różnej wielkości mocy umownej na poszczególne miesiące roku. Szczegółowe zasady rozliczeń w takim przypadku określa umowa.
- 4.2.3. Zmiana mocy umownej następuje po zrealizowaniu określonych przez przedsiębiorstwo energetyczne warunków zmiany mocy, jednak nie później niż po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku, o ile w umowie nie ustalono inaczej.
- 4.2.4. Moc umowna dla każdego miejsca dostarczania nie może być mniejsza od mocy optymalnej, ze względu na własności metrologiczne, zainstalowanych przekładników prądowych i liczników energii elektrycznej z uwzględnieniem charakterystyki poboru mocy przez odbiorcę.
- 4.2.5. W przypadku zmniejszenia przez odbiorcę mocy umownej za zgodą przedsiębiorstwa energetycznego, w trakcie roku obowiązywania taryfy, następuje z tego tytułu zwiększenie opłaty wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej o 20 %, dla całego okresu objętego korektą.
- 4.2.6. Za przekroczenie, w okresie rozliczeniowym, mocy umownej, o której mowa w § 2 pkt 10 lit. a) rozporządzenia systemowego, określonej w umowie o świadczenie usługi dystrybucji lub umowie kompleksowej, pobierana jest opłata w wysokości stanowiącej iloczyn składnika stałego stawki sieciowej i:
- a) sumy 10 największych wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną lub
 - b) dziesięciokrotności maksymalnej wielkości nadwyżki mocy pobranej ponad moc umowną, wyznaczoną w okresie rozliczeniowym, jeżeli urządzenia pomiarowe nie pozwalają na zastosowanie sposobu wyznaczonego w pkt a).
- 4.2.7. Jeżeli w wyniku awarii urządzeń przedsiębiorstwa energetycznego, awarii w jego sieci lub w wyniku wyłączenia urządzeń elektroenergetycznych dla potrzeb przedsiębiorstwa energetycznego, wzrasta suma mocy podlegającej opłacie, przedsiębiorstwo energetyczne

nie pobiera opłat za tę nadwyżkę. Postanowienia te nie mają zastosowania jeżeli powyższa sytuacja powstała w wyniku przeciążeń lub zakłóceń spowodowanych pracą urządzeń odbiorcy.

4.3. Zasady ustalania opłat dla odbiorców za ponadumowny pobór energii biernej

4.3.1. Przez ponadumowny pobór energii biernej przez odbiorcę rozumie się ilość energii elektrycznej biernej odpowiadającą:

- a) współczynnikowi mocy $\text{tg}\varphi$ wyższemu od umownego współczynnika $\text{tg}\varphi_0$ (niedokompensowanie) i stanowiącą nadwyżkę energii biernej indukcyjnej ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $\text{tg}\varphi_0$ lub
- b) indukcyjnemu współczynnikowi mocy przy braku poboru energii elektrycznej czynnej lub
- c) pojemnościowemu współczynnikowi mocy (przekompensowanie) zarówno przy poborze energii elektrycznej czynnej, jak i przy braku takiego poboru.

4.3.2. Rozliczeniami za pobór energii biernej objęci są odbiorcy zasilani z sieci średniego i wysokiego napięcia. Rozliczeniami tymi mogą być objęci, w uzasadnionych przypadkach, także odbiorcy zasilani z sieci niskiego napięcia, którzy użytkują odbiorniki o charakterze indukcyjnym, o ile zostało to określone w technicznych warunkach przyłączenia lub w umowie o świadczenie usługi dystrybucji lub umowie kompleksowej.

4.3.3. Opłacie podlega, w okresie rozliczeniowym, ponadumowny pobór energii biernej określony jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $\text{tg}\varphi_0$ - gdy $\text{tg}\varphi > \text{tg}\varphi_0$, zmierzona w strefach, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii lub całodobowo w zależności od rodzaju zainstalowanego układu pomiarowego.

4.3.4. Wartość współczynnika mocy $\text{tg}\varphi_0$ określa się w warunkach przyłączenia albo w umowie o świadczenie usługi dystrybucji lub umowie kompleksowej. Wartość współczynnika mocy przyjmuje się w wysokości $\text{tg}\varphi_0 = 0,4$ chyba, że indywidualna ekspertyza uzasadnia wprowadzenie niższej wartości, jednak w żadnym przypadku wartość współczynnika mocy $\text{tg}\varphi_0$ nie może być niższa od wartości 0,2. Jeżeli wartość współczynnika $\text{tg}\varphi_0$ nie została określona w warunkach przyłączenia lub w umowie o świadczenie usługi dystrybucji lub umowie kompleksowej, do rozliczeń przyjmuje się również wartość $\text{tg}\varphi_0 = 0,4$.

4.3.5. Wartość współczynnika mocy $\text{tg}\varphi$ określa się jako iloraz energii biernej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana kontrola poboru energii biernej [w Mvarh lub kvarh] i energii czynnej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana ta kontrola [w MWh lub kWh], z zastrzeżeniem pkt.4.3.7.

4.3.6. Opłatę za nadwyżkę energii biernej pobranej ponad ilość wynikającą ze współczynnika $\text{tg}\varphi_0$ w okresie rozliczeniowym, o której mowa w pkt. 4.3.1. lit. a), całodobowo lub dla stref czasowych, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii, oblicza się według wzoru:

$$O_b = k \times C_{ek} \times \left(\sqrt{\frac{1 + \text{tg}^2 \varphi}{1 + \text{tg}^2 \varphi_0}} - 1 \right) \times A$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_b – opłata za nadwyżkę energii biernej, wyrażona w złotych;

C_{ek} – cena energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt.18 lit. b) ustawy, obowiązująca w dniu zatwierdzenia taryfy, wyrażoną w zł/MWh lub zł/kWh;

- k – ustaloną w taryfie krotność ceny C_{rk} ;
 $\text{tg}\varphi_0$ – umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt. 4.3.4.,
 $\text{tg}\varphi$ – współczynnik mocy wynikający z pobranej energii biernej,
 A – energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której prowadzona jest kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh.

4.3.7. W uzasadnionych przypadkach, przy występowaniu szybkozmiennych obciążeń mocą bierną, rozliczanie ponadumownego poboru energii biernej ponad wartość współczynnika $\text{tg}\varphi_0$ przeprowadzane jest na podstawie bezpośredniego pomiaru nadwyżki energii biernej. Opłata w okresie rozliczeniowym naliczana jest zgodnie z pkt. 4.3.6. z uwzględnieniem współczynnika $\text{tg}\varphi$, ustalonego według następującego wzoru:

$$\text{tg}\varphi = \frac{\Delta E_b}{A} + \text{tg}\varphi_0$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- ΔE_b – nadwyżkę energii biernej wykazaną przez urządzenie pomiarowe w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w Mvarh;
 $\text{tg}\varphi_0$ – umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt. 4.3.4.
 A – energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której jest prowadzona kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh.
- 4.3.8. Odbiorca ponosi w okresie rozliczeniowym opłatę wynikającą z iloczynu całej ilości energii biernej, o której mowa w pkt. 4.3.1. lit. b) i c) i ustalonej w taryfie krotności „ k ” ceny energii elektrycznej [w zł/MWh lub zł/kWh], o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, obowiązującej w dniu zatwierdzenia taryfy.
- 4.3.9. Współczynnik k , o którym mowa w pkt. 4.3.6 i 4.3.8. wynosi:
- 0,93 dla odbiorców zasilanych na napięciu SN,
 - 2,93 dla odbiorców zasilanych na napięciu nN.

4.4 Pewność zasilania odbiorców

- 4.4.1. Odbiorcy, którzy we wnioskach o wydanie warunków przyłączenia lub w umowie zgłosili wymaganie zapewnienia zwiększonej pewności zasilania, określonej ilością ciągów zasilania w układzie normalnym pracy sieci zasilającej urządzenia elektroenergetyczne odbiorcy, ponoszą podwyższone opłaty za usługi dystrybucji wynikające ze składnika stałego stawki sieciowej i stawki opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o KDT w wysokości zależnej od realizowanego stopnia pewności zasilania, w wysokości określonej w umowie.
- 4.4.2. W przypadku wystąpienia w okresie rozliczeniowym, z winy przedsiębiorstwa energetycznego, pewności zasilania niższej od ustalonej w umowie, opłat za pewność zasilania w wielkości wynikającej ze skali obniżenia tej pewności i czasu trwania wyrażonego w pełnych godzinach nie pobiera się.
- 4.4.3. Do ustalenia zwiększonej pewności zasilania przyjmuje się tylko te przypadki, gdy:
- a) ciagi zasilania w miejscu dostarczenia energii elektrycznej są w ciągłej gotowości (znajdują się pod napięciem) do dostarczania energii elektrycznej,
 - b) ciagi zasilania są załączane urządzeniami do samoczynnego załączania rezerwy.
- 4.4.4. Jeżeli w wyniku zarządzeń przedsiębiorstwa energetycznego lub awarii w jego sieci wzrasta suma mocy podlegającej opłacie, przedsiębiorstwo energetyczne nie pobiera opłat za tę nadwyżkę. Postanowienia te nie mają zastosowania jeżeli powyższa sytuacja powstała w wyniku przeciążeń lub zakłóceń spowodowanych pracą urządzeń odbiorcy.

5. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii elektrycznej

- 5.1. Za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej określonych w rozporządzeniu systemowym, odbiorcom na ich wniosek przysługują bonifikaty ustalone w sposób określony w § 37 ust. 1 i § 37a rozporządzenia taryfowego. Ryczałtowa stawka bonifikaty za niedotrzymanie poziomu napięcia znamionowego, w danym okresie doby, o której mowa w § 37 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia taryfowego, wynosi $b_n = 2,11$ zł/godzinę.
- 5.2. Za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w § 42 rozporządzenia systemowego odbiorcom na ich wniosek przysługują bonifikaty ustalone w sposób określony w § 38 rozporządzenia taryfowego, na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2008 r. wyniosło 2 943,88 zł (M.P. z 2009 r. Nr 9, poz. 112).

6. Opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej

- 6.1. Przez nielegalny pobór energii elektrycznej należy rozumieć:
- 6.1.1. pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia umowy,
- 6.1.2. pobieranie energii elektrycznej
- a) z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo - rozliczeniowego,
- b) poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.
- 6.2. W przypadku nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt. 6.1.1. Przedsiębiorstwo świadczące usługi dystrybucji może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust.1 rozporządzenia taryfowego, oraz pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:
- 1) wielkość mocy wynikającą z sumy mocy zainstalowanych odbiorników,
- 2) ilość energii w wysokości, jak niżej:
- a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy amper prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh
- Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy licząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A.
- b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit.a), z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.
- 6.3. W przypadku udowodnionego okresu nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt. 6.1.2., przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując wielkości mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po jego ustaniu; opłaty

oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej.

- 6.4. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt. 6.1.2. lit. a), gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

- 1) wielkość mocy umownej określonej w umowie,
- 2) ilości energii w wysokości, jak niżej:

- a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy amper prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh

Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy licząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A.

- b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a) z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

- 6.5. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt. 6.1.2. lit. b), gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując,

- 1) wielkość mocy umownej określonej w umowie.,
- 2) ryczałtowe ilości energii, w wysokości jak niżej, zależne od rodzaju układu pomiarowo - rozliczeniowego:

- a) dla układu jednofazowego 3000 kWh,
- b) dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym nie wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika 6 000 kWh,
- c) dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku prądzie znamionowym wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika za każdy amper prądu znamionowanego licznika 300 kWh,
- d) dla układu z przekładnikami prądu (pomiar półpośredni) za każdy amper prądu znamionowego obwodu pierwotnego przekładnika prądowego 300 kWh,
- e) przy układzie z przekładnikami prądu i napięcia (pomiar pośredni) za każdy amper prądu obliczeniowego I_o 300 kWh

Prąd obliczeniowy I_o określa się według wzoru:

$$I_o = 2,5 \cdot U \cdot I$$

gdzie:

2,5 - stała [1/kV],

U - górne napięcie znamionowe przekładnika napięciowego w [kV],

I - mniejsza z następujących wielkości:

- 1) prąd znamionowy strony pierwotnej przekładnika prądowego w [A],
- 2) suma prądów znamionowych transformatorów oraz innych odbiorników, przyłączonych na napięciu zasilania [A].

- 6.6. Ryczałtowe ilości energii, o których mowa w pkt. 6.2, 6.4 i 6.5, są ilościami maksymalnymi i przedsiębiorstwo energetyczne przy ustalaniu opłat może zastosować ilości mniejsze, uwzględniając rzeczywiste możliwości pobierania energii elektrycznej przez danego odbiorcę wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników.
- 6.7. Opłaty, o których mowa w pkt 6.3 oblicza się dla całego nie objętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania energii elektrycznej.
- 6.8. Przedsiębiorstwo energetyczne ustala opłaty za wykonywanie następujących czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej:

Lp.	wykonywane czynności	wysokość opłaty lub sposób jej ustalania
1.	wymiana uszkodzonego przez odbiorcę licznika lub innego urządzenia pomiarowego,	wartość nowego urządzenia pomiarowego, obowiązująca w dniu jego wymiany, powiększona o 44,84 zł kosztów związanych z jego demontażem i montażem
2.	sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowo-rozliczeniowego i założenie nowych plomb na zabezpieczeniu głównym, w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych, z wyłączeniem urządzeń o których mowa w pkt. 4 tabeli a) dla układu bezpośredniego b) dla układu półpośredniego c) dla układu pośredniego	105,00 zł 131,30 zł 175,05 zł
3.	poddanie urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia	suma: opłaty związanej z przygotowaniem urządzenia do legalizacji i legalizacją w wysokości 102,23 zł oraz opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości 44,84 zł
4.	założenie, na wskaźniku mocy 15-minutowej lub innym urządzeniu związanym z pomiarem tej mocy, plomb, w miejsce plomb zerwanej lub naruszonej przez odbiorcę	iloczyn 150% miesięcznej wartości mocy umownej i składnika stałego stawki opłaty dystrybucyjnej w grupie taryfowej do której jest zakwalifikowany odbiorca

7. Zasady ustalania opłat za przyłączenie podmiotów do sieci

Przedsiębiorstwo energetyczne nie przewiduje przyłączania nowych podmiotów do sieci w okresie obowiązywania taryfy, a w konsekwencji zawierania umów o przyłączenie tych podmiotów. Tak więc taryfa nie zawiera stawek opłat za przyłączenie do sieci. W przypadku wystąpienia podmiotu o przyłączenie do sieci, przedsiębiorstwo energetyczne niezwłocznie wystąpi do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o korektę taryfy w tym zakresie.

8. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy

Lp.	Wyszczególnienie*	zł
1.	Przerwanie i wznowienie dostarczania energii:	x
	a) na napięciu nN	71,74
	b) na napięciu SN	107,61
2.	Sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo – rozliczeniowego**	
	a) bezpośredniego	71,74
	a) półpośredniego	107,61
	a) pośredniego	152,46
3.	Laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo – rozliczeniowego (licznika lub urządzenia sterującego)**	- 102,23 zł w przypadku kiedy badanie przeprowadza przedsiębiorstwo energetyczne i dodatkowo 44,84 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego lub - kwotę wynikającą z faktury wystawionej przez zewnętrzną jednostkę przeprowadzającą badanie i dodatkowo 44,84 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego
4.	Wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowo-rozliczeniowego :	kwota wynikająca z faktury wystawionej przez jednostkę przeprowadzającą badanie
5.	Przeniesienie licznika lub licznika i urządzenia (zegara) sterującego (dla liczników strefowych) w inne uprzednio przygotowane i odpowiednio wyposażone miejsce w obrębie tego samego obiektu:	89,69
6.	Za każdą godzinę nadzoru pełnionego nad pracami wykonywanymi przez wykonawców niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego w pobliżu lub na urządzeniach elektroenergetycznych będących własnością przedsiębiorstwa energetycznego	44,84
7.	Wyłączenie napięcia, przygotowanie miejsca pracy dla wykonawców, o których mowa w pkt. 6, oraz likwidację miejsca pracy wraz z ponownym załączeniem urządzeń do sieci przedsiębiorstwa energetycznego	
	a) w sieci nN	197,29
	b) w sieci SN	286,97
8.	Założenie plomb na urządzeniach podlegających opłombowaniu w szczególności po naprawie, remoncie i konserwacji instalacji - za pierwszą plombę - za każdą następną	25,06 zł 5,27 zł
9.	Demontaż i montaż urządzenia kontrolno-pomiarowego instalowanego w celu sprawdzenia dotrzymania parametrów technicznych energii dostarczanej z sieci ***	96,73 zł

* We wszystkich wyżej opisanych przypadkach, w których wymagany jest dojazd służb technicznych przedsiębiorstwa energetycznego wliczono koszt dojazdu do odbiorcy.

**Opłaty nie pobiera się w przypadku gdy licznik i urządzenie sterujące jest własnością przedsiębiorstwa energetycznego a badanie potwierdziło nieprawidłowość, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii.

***W przypadku zgodności zmierzonych parametrów ze standardami określonymi w § 38 ust. 1 i 3 rozporządzenia systemowego lub w umowie, koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi odbiorca na zasadach określonych w odrębnej umowie zawartej pomiędzy odbiorcą a przedsiębiorstwem energetycznym; w pozostałych przypadkach koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi przedsiębiorstwo energetyczne.

W przypadku, gdy w ramach jednego dojazdu do odbiorcy wykonywana jest więcej niż jedna usługa spośród wymienionych w tabeli, każdą z opłat za wykonanie drugiej i następnych czynności pomniejsza się o kwotę 19,79 zł za dojazd do odbiorcy.

9. Tabele stawek opłat za usługi dystrybucji

9.1. Tabela stawek opłat za usługi dystrybucji dla grup taryfowych B1, C1, C2

STAWKA OPŁATY bez podatku od towarów i usług		Grupa taryfowa		
		B1	C1	C2
składnik stały stawki sieciowej (S_{svn})	zł/kW/m-c	1,26	1,23	0,43
składnik zmienny stawki sieciowej (S_{zvnk})	zł/MWh	8,83	10,24	10,24
stawka jakościowa (S_{osi})	zł/MWh	9,82	9,82	9,82
stawka opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o KDT S_{op}	zł/kW/m-c	2,28	0,92	0,92
stawka opłaty abonamentowej	zł/m-c /odbiorcę	26,92	5,26	5,26

9.2. Tabela stawek opłat za usługi dystrybucji dla grupy taryfowej B3

STAWKA OPŁATY bez podatku od towarów i usług		Grupa taryfowa	
		B3	
składnik stały stawki sieciowej (S_{svn})	zł/kW/m-c	5,96	
składnik zmienny stawki sieciowej (S_{zvnk})	zł/MWh	Lato	Zima
- szczyt przedpołudniowy		9,80	10,47
- szczyt popołudniowy		12,31	12,59
- pozostałe godziny doby		7,30	8,26
stawka jakościowa (S_{osi})	zł/MWh	9,82	
stawka opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o KDT S_{op}	zł/kW/m-c	2,28	
stawka opłaty abonamentowej	zł/m-c /odbiorcę	66,67	